

دانشکده علوم کشاورزی

گروه گیاهپزشکی

(بیماری‌شناسی گیاهی)

عنوان:

ردیابی و تعیین پراکنش ویروس‌های AMV، BYMV و CMV

در مزارع یونجه استان سمنان

از:

علی قباخلو

استادان راهنما:

دکتر سید علی الهی نیا

دکتر رضا پور رحیم

استاد مشاور:

دکتر احمد روحی بخش

بهمن ۱۳۹۱

تقدیم به:

پدرم به استواری کوه

مادرم به زلالی چشمه

همسرم به همیمیت باران

سپاس و ستایش خدای را جل و جلاله که آثار قدرت او بر چهره روز روشن، تابان است و انوار حکمت او در دل شب تار، درخشان. آفریدگاری که خویشتن را به ما شناساند و درهای علم را بر ما گشود.

از استاتید راهنمای گرانقدرم جناب آقای دکتر سید علی الهی نیا و جناب آقای دکتر رضا پوررحیم که با رهنمودهای علمی مرا مورد لطف خویش قرار داده و همواره راهنمای من بودند کمال تشکر را دارم.

از مشاور عزیزم جناب آقای دکتر احمد روحی بخش به خاطر ارائه نظرات و راهنمایی‌های ارزشمندشان تشکر و قدردانی می‌نمایم.

از سرکار خانم دکتر شیرین فرزادفر، عضو هیئت علمی بخش ویروس شناسی موسسه تحقیقات گیاهپزشکی کشور، به واسطه زحمتهای بی دریغشان صمیمانه سپاسگزارم.

از اساتید محترم آقایان دکتر سید اکبر خداپرست و سرکار خانم دکتر صدیقه موسی نژاد که زحمت بازخوانی و داوری این پایان نامه را بر عهده داشتند، سپاسگزارم.

از نماینده محترم تحصیلات تکمیلی سرکار خانم دکتر مریم نوابیان که مسئولیت جلسه دفاع از پایان نامه را بر عهده داشتند تشکر می‌نمایم.

از کلیه اساتید محترم گروه گیاهپزشکی که افتخار دانشجویی ایشان را داشتم سپاسگزارم.

از همسر عزیزم به خاطر محبت‌ها و دلگرمی‌هایش در پیشرفت این پایان نامه تشکر و قدردانی می‌نمایم.

در پایان برای همه این عزیزان از خداوند متعال، سعادت و موفقیت روزافزون آرزو مندم.

علی قباخلو

بهمن ۱۳۹۱

ردیابی و تعیین پراکنش ویروس‌های AMV، BYMV و CMV در مزارع یونجه استان سمنان

علی قباخلو

یونجه یکی از مهم‌ترین گیاهان علوفه‌ای کشور و نیز استان سمنان می‌باشد. عوامل ویروسی متعددی موجب کاهش تولید این محصول می‌شوند که از آن جمله می‌توان به ویروس‌های موزائیک یونجه (*Alfalfa mosaic virus-AMV*)، موزائیک معمولی لوبیا (*Bean common mosaic virus-BCM*)، موزائیک زرد لوبیا (*Bean yellow mosaic virus-BYMV*) و موزائیک خیار (*Cucumber mosaic virus-CMV*) اشاره نمود. در این تحقیق، تعداد ۳۱ مزرعه یونجه در پنج شهرستان ایوانکی، گرمسار، سمنان، دامغان و شاهرود از استان سمنان مورد بازدید قرار گرفته و مجموعاً ۳۹۲ نمونه علائم‌دار و ۶۶۳ نمونه تصادفی جمع‌آوری گردید. این نمونه‌ها از نظر آلودگی به چهار ویروس مهم یونجه شامل *AMV*، *BYMV*، *BCM* و *CMV* به روش آزمون سرولوژیکی DAS-ELISA و به کمک آنتی‌بادی اختصاصی (شرکت بیوربا - سوئیس) مورد ارزیابی قرار گرفتند. مهم‌ترین علائم همراه با نمونه‌های علائم‌دار دارای واکنش مثبت در آزمون الایزا، شامل موزائیک و پیسک (۲۵/۴ درصد)، پیچیدگی و بدشکلی‌های برگ (۳۱/۳ درصد)، زردی و سبزدی (۱۸/۷ درصد) و کاهش رشد یا کوتولگی (۲۴/۶ درصد) بود. بر اساس نتایج آزمون الایزا در بین ۶۶۳ نمونه تصادفی، فراوانی آلودگی‌های ویروسی مورد بررسی به ترتیب عبارت از *AMV* (۴۶/۴ درصد)، *BCM* (۸/۱ درصد)، *CMV* (۴/۲ درصد) و *BYMV* (۲/۱ درصد) تعیین شد. همچنین درصد آلودگی به ویروس‌های مورد بررسی در بین ۳۹۲ نمونه علائم‌دار نشان داد که *AMV* با ۶۹/۶ درصد بیشترین میزان آلودگی را دارا بود و پس از آن *BCM* (۱۶ درصد)، *CMV* (۸/۹ درصد) و *BYMV* (۵/۸ درصد) قرار گرفتند. در این بررسی تعدادی از نمونه‌های علائم‌داری که با هیچ یک از آنتی‌بادی‌های فوق واکنش مثبت نداشتند از نظر آلودگی به ویروس کوتولگی سویا (*Soybean dwarf virus-SbDV*) و ویروس کم رشدی بادام زمینی (*Peanut stunt virus-PSV*) مورد آزمون سرولوژیکی بروش لکه-گذاری بافتی (TBIA) قرار گرفتند. بر اساس نتایج حاصل از این آزمون، ۱۷ نمونه با آنتی‌بادی اختصاصی ویروس *PSV* و تعداد ۳۰ نمونه با آنتی‌بادی اختصاصی *SbDV* واکنش مثبت داشتند. به منظور تایید نتایج حاصل از آزمون الایزا از آزمون بیولوژیکی و مایه‌زنی جدایه‌های ویروسی روی گیاهان محک و نیز ردیابی مولکولی (RT-PCR) به کمک آغازگرهای اختصاصی برای ناحیه ژن پروتئین پوششی هر یک از ویروس‌های مورد نظر انجام گرفت. واکنش زنجیره‌ای پلیمرز با استفاده از آغازگرهای اختصاصی برای *AMV*، *BYMV*، *BCM*، *CMV*، *PSV* و *SbDV* منجر به تکثیر قطعات دی.ان.ای بطول مورد انتظار به ترتیب برابر با ۸۶۰، ۱۰۰۰، ۹۰۰، ۸۵۰، ۹۰۰ و ۶۰۰ جفت‌باز گردید. همچنین تهیه نقشه تحدید آنزیمی (RFLP) با استفاده از دو آنزیم برشی *SmaI* و *RsaI* موید آلودگی نمونه‌های یونجه به لوتئوویروس *SbDV* بود. در نتیجه این واکنش قطعه ژنومی ۶۰۰ جفت‌بازی تکثیر یافته در مورد جدایه *SbDV* توسط آنزیم *RsaI* برش خورده و منجر به تولید دو قطعه بطول ۲۰۰ و ۴۰۰ جفت‌بازی گردید ولی با آنزیم برشی *SmaI* برشی ایجاد نگردید. نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که دو ویروس *AMV* و *BCM* از شایع‌ترین ویروس‌های آلوده کننده یونجه در مزارع یونجه استان سمنان می‌باشند. همچنین این اولین گزارش از آلودگی به ویروس‌های *AMV*، *BYMV*، *CMV*، *PSV* و *SbDV* در مزارع یونجه استان سمنان و نیز اولین گزارش از ردیابی مولکولی آلودگی ویروس *BCM* از مزارع یونجه کشور می‌باشد.

کلمات کلیدی: یونجه، سمنان، ویروس موزائیک یونجه، ویروس موزائیک خیار، ویروس موزائیک معمولی لوبیا، ویروس موزائیک زرد لوبیا، ویروس کم رشدی بادام زمینی، ویروس کوتولگی سویا.

صفحه	عنوان
خ	چکیده فارسی
د	چکیده انگلیسی
۱	مقدمه
۴	فصل اول: کلیات، و بررسی منابع
۵	۱-۱- سطح زیر کشت نباتات علوفه‌ای کشور
۵	۲-۱- تاریخچه گیاه یونجه
۶	۳-۱- خصوصیات گیاهشناسی یونجه
۷	۴-۱- بیماری‌های ویروسی انواع یونجه
۹	۱-۴-۱- ویروس توت‌آبی یونجه (LEV)
۱۱	۲-۴-۱- ویروس موزائیک یونجه (AMV)
۱۶	۳-۴-۱- ویروس موزائیک معمولی لوبیا (BCMV)
۱۷	۴-۴-۱- ویروس موزائیک زرد لوبیا (BYMV)
۲۰	۵-۴-۱- ویروس پیچیدگی برگ لوبیا (BLRV)
۲۲	۶-۴-۱- ویروس زردی غربی چغندر قند (BWYV)
۲۲	۷-۴-۱- ویروس موزائیک خیار (CMV)
۲۹	۸-۴-۱- ویروس زردی نکروتیک باقلا (FBNYV)
۲۹	۹-۴-۱- ویروس رگه‌ای نخود فرنگی (PeSV)
۳۰	۱۰-۴-۱- ویروس کم رشدی بادام زمینی (PSV)
۳۱	۱۱-۴-۱- ویروس موزائیک رگبرگ شبدر قرمز (RCVMV)
۳۱	۱۲-۴-۱- ویروس کوتولگی سویا (SbDV)
۳۲	۱۳-۴-۱- ویروس لکه حلقوی توتون (TRSV)
۳۳	۱۴-۴-۱- ویروس حلقه سیاه گوجه فرنگی (TBRV)
۳۴	۱۵-۴-۱- ویروس لکه حلقوی گوجه فرنگی (ToRSV)
۳۵	فصل دوم: مواد و روش‌ها
۳۶	۱-۲- جمع آوری نمونه از مزارع یونجه
۴۰	۲-۲- آزمون سرولوژیکی الایزا (Enzyme-Linked Immunosorbent Assay- ELISA)
۴۰	۱-۲-۲- تهیه بافرها
۴۲	۲-۲-۲- آماده سازی نمونه‌ها
۴۳	۳-۲-۲- ارزیابی نتایج آزمون الایزا
۴۳	۳-۲- آزمون سرولوژیکی لکه‌گذاری بافتی (Tissue Blot Immuno Assay- ELISA)
۴۴	۴-۲- بررسی دامنه میزبانی
۴۶	۵-۲- خالص سازی ویروس‌ها
۴۶	۱-۵-۲- خالص سازی AMV
۴۶	۱-۱-۵-۲- آماده سازی بافرها

۴۶	۲-۱-۵-۲- مراحل خالص سازی
۴۷	۲-۵-۲- خالص سازی CMV و PSV
۴۷	۲-۵-۲-۱- آماده سازی بافرها
۴۸	۲-۲-۵-۲- مراحل خالص سازی
۴۸	۲-۵-۲-۳- بافرهای جایگزین برای PSV
۴۹	۲-۵-۲-۳- خالص سازی BYMV و BCMV
۴۹	۲-۵-۲-۱- آماده سازی بافرها
۴۹	۲-۳-۵-۲- مراحل خالص سازی
۵۰	۲-۶-۲- بررسی خصوصیات مولکولی
۵۱	۲-۶-۱- استخراج آر.ان.ای (RNA extraction)
۵۱	۲-۶-۱-۱- استخراج آر.ان.ای با استفاده از کیت کیاژن
۵۲	۲-۶-۱-۲- استفاده از محلول تجاری RNXplus
۵۳	۲-۶-۲- آزمون RT-PCR
۵۳	۲-۶-۱-۲- آزمون RT-PCR جدایه‌های AMV
۵۴	۲-۶-۲-۲- واکنش RT-PCR جدایه‌های BCMV
۵۵	۲-۶-۲-۳- آزمون RT-PCR جدایه‌های BYMV
۵۵	۲-۶-۲-۴- آزمون RT-PCR جدایه‌های CMV و PSV
۵۶	۲-۶-۲-۵- آزمون RT-PCR با استفاده از آغازگرهای اختصاصی SbDV
۵۷	۲-۶-۲-۱-۵- آزمون RFLP جهت تایید ردیابی SbDV
۵۸	۲-۷-۲- تعیین توالی و بررسی خصوصیات مولکولی ویروس موزائیک یونجه
۵۸	۲-۷-۱- آنالیز تبارزایی
۶۱	فصل سوم: نتایج و بحث
۶۲	۳-۱- نمونه برداری و بررسی علائم
۶۲	۳-۲- نتایج آزمون الیزا
۶۶	۳-۳- بررسی خصوصیات بیولوژیکی
۷۶	۳-۴- بررسی خصوصیات مولکولی
۷۶	۳-۵- نتایج رونوشت برداری برگردان-واکنش زنجیره‌ای پلیمرز (RT-PCR)
۷۶	۳-۵-۱- جدایه‌های AMV
۷۷	۳-۵-۲- جدایه‌های BCMV
۷۷	۳-۵-۳- جدایه‌های BYMV
۷۹	۳-۵-۴- جدایه‌های CMV
۷۹	۳-۵-۵- جدایه‌های PSV
۷۹	۳-۵-۶- جدایه‌های SbDV
۸۳	۳-۶- آنالیز تبارزایی ویروس موزائیک یونجه

۸۶

۹۲

۹۳

۹۴

۳-۷- بحث

۳-۸- نتیجه گیری کلی

۳-۹- پیشنهادات

منابع

صفحه	عنوان
۶	جدول ۱-۱- طبقه بندی گیاه یونجه
۹	جدول ۲-۱- ویروس‌هایی آلوده کننده یونجه
۱۵	جدول ۳-۱- نام، میزبان، کشور و منبع استرین‌های ویروس موزائیک یونجه
۱۶	جدول ۴-۱- نرخ بذر زاد شدن AMV در گیاهان مختلف
۲۰	جدول ۵-۱- نرخ بذر زاد شدن BYMV در گیاهان مختلف
۲۷	جدول ۶-۱- نام، میزبان، کشور و منبع استرین‌های ویروس موزائیک خیار
۲۸	جدول ۷-۱- نرخ بذر زاد شدن CMV در گیاهان مختلف
۳۸	جدول ۱-۲- شهرستان، مناطق و تعداد نمونه علائم دار و تصادفی جمع آوری شده یونجه در استان سمنان
	جدول ۲-۲- گیاهان میزبانی که برای مایه‌زنی ویروس‌های AMV، BYMV، BCMV، CMV و PSV مورد استفاده قرار گرفتند
۴۵	جدول ۳-۲- آغازگرهای مورد استفاده در واکنش زنجیره‌ای پلیمرز
۵۱	جدول ۴-۲- فهرست توالی‌های ژن پروتئین پوششی AMV موجود در بانک ژن که در این تحقیق مورد مقایسه قرار گرفته‌اند
۵۹	جدول ۱-۳- عوامل ویروسی و درصد فراوانی آنها در نمونه‌های تصادفی
۶۴	جدول ۲-۳- عوامل ویروسی و درصد فراوانی آنها در نمونه‌های علائم دار
۶۵	جدول ۳-۳- واکنش گیاهان محک مایه‌زنی شده با ۸ جدایه AMV جداسازی شده از نمونه‌های یونجه مناطق مختلف
۶۶	جدول ۴-۳- واکنش گیاهان محک مایه‌زنی شده با ۷ جدایه CMV جداسازی شده از نمونه‌های یونجه مناطق مختلف
۶۹	جدول ۵-۳- واکنش گیاهان محک مایه‌زنی شده با ۵ جدایه BYMV جداسازی شده از نمونه‌های یونجه مناطق مختلف
۷۱	جدول ۶-۳- واکنش گیاهان محک مایه‌زنی شده با ۵ جدایه BCMV جداسازی شده از نمونه‌های یونجه مناطق مختلف
۷۲	جدول ۷-۳- واکنش گیاهان محک مایه‌زنی شده با ۶ جدایه PSV جداسازی شده از نمونه‌های یونجه مناطق مختلف
۷۴	

صفحه	عنوان
۱۰	شکل ۱-۱- تصویر شماتیک پیکره و ژنوم نوکلئوید ویروس‌ها و پروتئین‌های حاصل از بیان آن
۱۲	شکل ۱-۲- پیکره‌های باسیلی شکل ویروس موزائیک یونجه و ژنوم سه بخشی خطی ویروس
۱۹	شکل ۱-۳- پیکره رشته‌ای خمش پذیر در پوتی ویروس‌ها همراه با تصویر سازمان ژنومی
۲۱	شکل ۱-۴- ژنوم لوتئوویروس‌ها و پروتئین‌های حاصل از بیان آن
۲۲	شکل ۱-۵- ژنوم پولروویروس‌ها و پروتئین‌های حاصل از بیان آن
۲۴	شکل ۱-۶- ژنوم سه بخشی اعضای جنس کوکوموویروس که در پیکره‌های ایزومتریک مجزا جای می‌گیرد
۲۹	شکل ۱-۷- ژنوم چند بخشی اعضای جنس نانووویروس که در پیکره‌های ایزومتریک مجزا جای می‌گیرند
۳۰	شکل ۱-۸- ژنوم اعضای جنس کارلاویروس و پروتئین‌های حاصل از بیان آن
۳۷	شکل ۲-۱- تنوع علائم برگ‌گی در یونجه‌های آلوده
۳۷	شکل ۲-۲- نقشه استان سمنان
۳۹	شکل ۲-۳- زردی در یونجه
۳۹	شکل ۲-۴- علائم موزائیک شدید در بوته یونجه
۴۰	شکل ۲-۵- بدشکلی شدید، کوتولگی و بازماندن از رشد در بوته یونجه
۶۴	شکل ۳-۱- وضعیت آلودگی ویروسی در نمونه‌های تصادفی استان سمنان
۶۴	شکل ۳-۲- وضعیت آلودگی ویروسی مخلوط در نمونه‌های تصادفی استان سمنان
۶۵	شکل ۳-۳- وضعیت آلودگی ویروسی در نمونه‌های علائم دار استان سمنان
۶۵	شکل ۳-۴- وضعیت آلودگی ویروسی مخلوط در نمونه‌های تصادفی استان سمنان
۶۷	شکل ۳-۵- علائم ناشی از مایه زنی ویروس موزائیک یونجه روی گیاهان محک در شرایط گلخانه
۶۸	شکل ۳-۶- علائم ناشی از مایه زنی ویروس موزائیک یونجه روی گیاهان محک در شرایط گلخانه
۶۹	شکل ۳-۷- علائم ناشی از ویروس موزائیک خیار (CMV) روی گیاهان محک در شرایط گلخانه.
۷۰	شکل ۳-۸- علائم ناشی از ویروس موزائیک خیار (CMV) روی گیاهان محک در شرایط گلخانه
۷۱	شکل ۳-۹- علائم ناشی از ویروس موزائیک زرد لوبیا (BYMV)
۷۲	شکل ۳-۱۰- علائم ناشی از ویروس موزائیک زرد لوبیا (BYMV)
۷۳	شکل ۳-۱۱- علائم ناشی از مایه زنی ویروس موزائیک معمولی لوبیا (BCMV) روی گیاهان محک در شرایط گلخانه
۷۵	شکل ۳-۱۲- علائم ناشی از مایه زنی ویروس کم رشدی بادام زمینی (PSV) روی گیاهان محک در شرایط گلخانه
۷۶	شکل ۳-۱۳- کیفیت آر.ان.ای استخراج شده توسط ۱- کیت کیاژن (۵ ستون سمت راست) و ۲- محلول RNXplus (سه ستون سمت چپ)
۷۷	شکل ۳-۱۴- ستون اول مربوط به نشانگر یک کیلو بازی (فرمنتاس-لیتوانی) و ۹ ستون بعدی مربوط به تکثیر ناحیه ژن پروتئین پوششی به ترتیب جدایه‌های D7, D9, D16, G57, Sh12, Sh26, Se23, I8 و I33 ویروس موزائیک یونجه به- دست آمده از مزارع یونجه استان سمنان می‌باشد
۷۸	شکل ۳-۱۵- ستون ۱: نشانگر یک کیلو بازی (فرمنتاس-لیتوانی)، ستون ۲: شاهد منفی (فاقد الگو)، ستون ۳: شاهد مثبت (جدایه لوبیا)، ستون ۴: شاهد منفی (گیاه سالم)، ستون‌های ۵ تا ۹: جدایه‌های G85, I18, Se49, D31 و Sh8 ویروس BCMV به دست آمده از مزارع یونجه استان سمنان می‌باشد

- شکل ۳-۱۶- ستون ۱: نشانگر یک کیلو بازی (فرمنتاس-لیتوانی) و ستون ۲ تا ۷: تکثیر قطعه ۹۰۰ جفت‌بازی از ناحیه ژن پروتئین پوششی در جدایه‌های I27, G20, D41, Se71 و Sh45 ویروس BYMV در مزارع یونجه استان سمنان ۷۸
- شکل ۳-۱۷- ستون ۱: نشانگر یک کیلو بازی (فرمنتاس-لیتوانی)، ستون‌های ۲، ۳: شاهد مثبت به ترتیب جدایه CMV گوجه-فرنگی و خیار، ستون‌های ۴ و ۵: شاهد منفی به ترتیب شاهد سالم و شاهد فاقد الگو، ستون‌های ۶ تا ۱۱: جدایه‌های G60, I19, I37, D21, Se44 و Sh35 ویروس CMV به دست آمده از مزارع یونجه استان سمنان که منجر به تکثیر قطعه دی.ان.ای با اندازه مورد انتظار حدود ۸۵۰ جفت باز شده‌اند ۸۰
- شکل ۳-۱۸- ستون ۱: نشانگر یک کیلو بازی (فرمنتاس-لیتوانی)، ستون‌های ۲ و ۸: شاهد منفی به ترتیب بافت سالم و واکنش فاقد الگو (آر.ان.ای)، ستون‌های ۳ تا ۷: تکثیر قطعه دی.ان.ای با اندازه مورد انتظار حدود ۹۰۰ جفت باز مربوط به ناحیه ژن پروتئین پوششی پنج جدایه I59, D21, G63, Sh92 و Se71 ویروس PSV به دست آمده از مزارع استان سمنان ۸۰
- شکل ۳-۱۹- ستون ۱: نشانگر مولکولی (M) ۱۰۰ جفت‌بازی (فرمنتاس-لیتوانی)، ستون ۲ و ۳: شاهد منفی به ترتیب بافت سالم و واکنش فاقد الگو، ستون‌های ۴ تا ۸: جدایه‌های I51, G67, G48, D74 و Sh23 ویروس SbdV به دست آمده از مزارع یونجه استان سمنان می‌باشد ۸۱
- شکل ۳-۲۰- نقشه تحدید آنزیمی محصول PCR بطول ۶۰۰ جفت‌بازی مربوط به ناحیه ژن پروتئین پوششی جدایه G67 ویروس SbdV با بکارگیری دو آنزیم برشی SmaI و RsaI. ستون SmaI: تیمار محصول PCR با آنزیم SmaI که واکنشی بدنبال نداشته‌است؛ ستون RsaI: تیمار محصول PCR با آنزیم RsaI که طی برش در یک محل منجر به تولید دو قطعه ۴۰۰ و ۲۰۰ جفت بازی شده‌است؛ ستون M: نشانگر وزن مولکولی ۱۰۰ جفت‌بازی (فرمنتاس، لیتوانی)؛ ستون C: محصول PCR بدون تیمار با آنزیم برشی ۸۲
- شکل ۳-۲۱- درخت تبارزایی رسم شده به روش NJ بر اساس توالی نوکلئوتیدی ژن پروتئین پوششی شش جدایه ایرانی AMV بدست آمده در این تحقیق و ۵۷ جدایه این ویروس از دیگر مناطق جهان ۸۴
- شکل ۳-۲۲- درخت تبارزایی NJ مربوط به توالی نوکلئوتیدی ژن CP شش جدایه ایرانی بدست آمده در این تحقیق و دو جدایه نماینده از هر یک از زیرگروه‌های I و II ویروس موزائیک یونجه ۸۵
- شکل ۳-۲۳- درخت تبارزایی NJ مربوط به توالی اسیدآمینه‌ای CP شش جدایه ایرانی بدست آمده در این تحقیق و دو جدایه نماینده از هر یک از زیرگروه‌های I و II ویروس موزائیک یونجه ۸۵

مقدمه

خانواده لگومینوز (نیامداران، بقولات، حبوبات) یکی از بزرگ‌ترین خانواده‌های گیاهی می‌باشد که به سبب دارا بودن میزان بالای پروتئین خام و ویتامین‌ها اهمیت ویژه‌ای در تکمیل زنجیره غذایی اکوسیستم‌ها دارا می‌باشد. اعضای این خانواده به خصوص یونجه در بین گیاهان علوفه‌ای دارای جایگاه کلیدی و برجسته‌ای بوده و در سیستم‌های کشاورزی پایدار با آب و هوای معتدله سازگاری بالایی نشان می‌دهد. نقش گیاهان علوفه‌ای در تغلیف دام و در نتیجه تامین نیاز غذایی انسان به فرآورده‌های دامی، از اهمیت غیر قابل انکاری برخوردار است. با این وجود متأسفانه در کشور ما به تولید و مدیریت گیاهان علوفه‌ای، در مقایسه با سایر محصولات زراعی، کم‌تر توجه شده است و به این ترتیب عدم توجه لازم به افزایش کمی و کیفی علوفه، موجب کمبود گوشت و مواد لبنی و پایین آمدن کیفیت آن‌ها شده است. این گروه از گیاهان دارای اهمیت بسیار فراوانی می‌باشند که از جمله آن‌ها می‌توان به افزایش نیتروژن اراضی طبیعی به ویژه در سیستم‌های چرای آزاد دام‌ها، ارزش غذایی زیاد و اثر مفید آن‌ها بر ساختار خاک اشاره کرد. لگوم‌ها از نظر ارزش غذایی و نیز ارزش خوراکی نسبت به گراس‌ها دارای ارزش بیشتری هستند. فیبر کمتر و تراکم بالای پروتئین و مواد معدنی موجود در آن‌ها منجر به تسهیل فرایندهای هضم و جذب می‌شود. این مزایا باعث افزایش مصرف علوفه‌ای آن‌ها شده است. در ایران محصولات علوفه‌ای بخصوص یونجه از مهمترین محصولات علوفه‌ای خانواده لگومینوز در اغلب مناطق به ویژه در استان سمنان می‌باشد. سطح کشت این محصول در کل کشور ۵۹۸۰۰۰ هکتار و مقدار تولید آن ۴۶۰۰۰ تن در سال می‌باشد. عمده ارقام مورد کشت در این استان شامل رقم یزدی و بمی می‌باشند. کشت یونجه در ایران را عوامل محدود کننده‌ی زیادی از جمله عوامل بیماری‌زا تهدید می‌کند. از مهمترین دلایل پایین بودن نسبی عملکرد یونجه، شیوع بیماری‌های ویروسی در این محصول می‌باشد. با توجه به این که یونجه گیاهی چند ساله می‌باشد، لذا گسترش و خسارت ویروس در این محصول هر ساله با فعالیت ناقلین افزایش می‌یابد. از طرفی این گیاه به صورت منبعی دائمی جهت بقا و پراکندگی ویروس‌ها به دیگر لگوم‌ها و محصولات با ارزش زراعی عمل نموده و خسارت را دو چندان می‌نماید. بیش از ۳۱ ویروس از جنس‌های مختلف قادر به آلوده ساختن یونجه می‌باشند که بیانگر حساسیت بالای این محصول به عوامل بیمارگر ویروسی می‌باشد. شناسایی دقیق عامل بیماری، اولین گام جهت مبارزه با آن می‌باشد. تعیین گسترش و خسارت، شناسایی ناقلین بالقوه، شناسایی سایر میزبان‌های زراعی و غیر زراعی عوامل ویروسی در مزارع گیاهان علوفه‌ای از جمله یونجه برای تعیین روش‌های مناسب کنترل و کاهش خسارت به محصول و پیشگیری از انتقال بیماری و بروز اپیدمی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. استفاده از ارقام مقاوم، مبارزه با ناقلین، از بین بردن میزبان‌های پایا و همچنین در مورد ویروس‌های بذرزاد، استفاده از بذور سالم و عاری از ویروس، جهت مقابله با این بیماری‌ها توصیه می‌گردد. از جمله ویروس‌های شایع و مهم بیمارگر در یونجه می‌توان به ویروس موزاییک یونجه (*Alfalfa Mosaic Virus-AMV*)، ویروس موزاییک معمولی لوبیا (*Bean common mosaic virus-BCMV*)، ویروس موزاییک زرد لوبیا (*Bean yellow mosaic virus-BYMV*) و ویروس موزاییک خیار (*Cucumber mosaic virus-CMV*) اشاره نمود. ویروس AMV به تنهایی قادر به ایجاد خسارت اقتصادی بالای در ارقام مختلف یونجه می‌باشد.

تاکنون هیچ تحقیق مدونی در زمینه ردیابی و تعیین فراوانی ویروس‌های بیمارگر در مزارع یونجه کشور بویژه استان سمنان به عمل نیامده است. با توجه به مشاهده علائم مشکوک به بیماری‌های ویروسی در مزارع یونجه استان سمنان و از طرفی نیاز برنامه‌های مدیریت این گونه بیماری‌ها به شناسایی و تعیین فراوانی هر یک از عوامل مهم بیمارگر، در این تحقیق وضعیت

آلودگی مزارع یونجه به چهار ویروس مهم AMV، BCMV، BYMV و CMV در مناطق مهم کشت این محصول در استان سمنان مورد بررسی قرار گرفت. این ویروس‌ها به دلیل امکان انتشار از طریق بذر و شته‌ها اهمیت اقتصادی و اپیدمیولوژیکی زیادی دارند و سبب خسارت و کاهش عملکرد محصول می‌گردند. اطلاعات بدست آمده در این تحقیق در خصوص فراوانی و پراکنش بیماری‌های ویروسی مهم یونجه در استان سمنان، در اتخاذ تدابیر لازم جهت مدیریت این بیماری‌ها به ویژه در انتخاب نوع ارقام یونجه متحمل و نیز انتخاب مناطق مناسب‌تر جهت احداث مزارع بذری یونجه اهمیت کاربردی مهمی دارند. تهیه بذور سالم و استفاده از آنها در احداث مزارع یونجه علوفه‌ای از گام‌های مهم در جهت مدیریت و کاهش خسارت ناشی از بیماری‌های ویروسی و افزایش عملکرد این محصول می‌باشد.

کلیات، و بررسی منابع

۱-۱- سطح زیر کشت نباتات علوفه‌ای کشور

حدود یک میلیون هکتار معادل ۷/۵ درصد از سطح برداشت محصولات سالانه کشور در سال زراعی ۸۹-۱۳۸۸ متعلق به نباتات علوفه ای بوده که از این مقدار ۸۷/۹ درصد به صورت آبی و ۱۲/۱ درصد به صورت دیم کشت شده است. از کل سطح نباتات علوفه‌ای ۶۲/۶ درصد به یونجه و ۷/۳ درصد به شبدر اختصاص داشته و سهم سایر علوفه ۳۰/۱ درصد بوده است. در سال زراعی فوق کل تولید نباتات علوفه‌ای حدود ۱۷/۹ میلیون تن بوده است. از این مقدار تولید علوفه ۹۰/۶ درصد از اراضی آبی و ۹/۴ درصد بقیه از اراضی دیم بدست آمده است. سطح کشت یونجه در استان سمنان ۵۶۰۰ هکتار و مقدار تولید آن ۴۶۰۰۰ تن در سال می‌باشد [بی نام، ۱۳۸۹].

۱-۲- تاریخچه گیاه یونجه

کشت یونجه سابقه بسیار طولانی دارد که قدمت آن به ابتدای تاریخ تمدن بشری می‌رسد و مدت‌ها پیش از آن که در تاریخ ثبت گردد، مورد کشت قرار می‌گرفته است. اکنون نیز به صورت وحشی از چین تا اسپانیا و از سوئد تا آفریقای شمالی یافت می‌گردد و به علاوه با شرایط جنوب آفریقا، استرالیا، نیوزیلند و شمال و جنوب آفریقا سازگاری دارد [Small, 2011]. ارزش یافتن گیاهان علوفه‌ای به ظاهر، همزمان با اهلی کردن حیوانات وحشی بوده است. تاریخ کشت یونجه به دوره مادها و هخامنشی‌ها می‌رسد. در مورد چگونگی وارد شدن یونجه به یونان چنین گزارشی شده است که در نتیجه شکست خشایار شاه در سال ۴۷۹ پیش از میلاد و عقب نشینی ارتش ماد از خاک یونان، یونانی‌ها برای اولین بار بقایای یونجه‌زارهایی را که مهاجمان در پشت سنگرهایشان جهت تغذیه اسب‌های اربابه کش و حیوانات اهلی کاشته بودند، مشاهده کردند و این گیاه را به مناسبت این که به مادها تعلق داشت مدیک^۱ نامیدند. بعد این واژه در ادبیات به مدیکا و در مجموعه لغات و اصطلاحات علمی گیاه-شناسی به مدیکاگو^۲ تبدیل و بکار برده شده است. یونجه در سلسله مادها جزو علوفه اسب محسوب می‌شد و به همین جهت ریشه گیاه‌شناسی آن هربا مدیکا^۳ است که به معنی علف مادها آمده است [کریمی، ۱۳۶۸]. عده‌ای منبع یونجه را بین‌النهرین می‌دانند و معتقدند که این گیاه از آنجا به عربستان و بعد به منطقه مدیترانه منتقل شده است. یونجه توسط اسپانیایی‌ها به دنیای جدید برده شده است [کوچکی، ۱۳۶۴]. بر اساس تقسیم بندی وایلوف، مبدأ اصلی یونجه در خاور نزدیک مانند آسیای صغیر، قفقاز، ایران و مناطق کوهستانی ترکمنستان می‌باشد. مرکز جغرافیایی یونجه را اغلب ایران (نواحی مجاور شمال غرب)

1. Medic

2. Medicago

3. Herba media

می‌دانند. آنچه در مورد تاریخچه یونجه باید دانست، اهمیت غذایی آن است که زودتر از هر گیاه علوفه‌ای دیگر باعث اهلی کردن آن گردید [کریمی، ۱۳۶۹]. یونجه‌های یکساله نیز برای اولین بار در ایران کشت شدند و حدود ۴۰۰ سال قبل از میلاد بذر آن به وسیله کاروان‌های تجارتي به اروپا برده شد [حیدری شریف آباد و ترک نژاد، ۱۳۷۹].

۱-۳- خصوصیات گیاه‌شناسی یونجه

بر اساس رده‌بندی عالم گیاهان، یونجه از شاخه پیدا زادان (Phanerogames)، زیر شاخه نهاندانگان (Angiospermes)، رده دولپه‌ایها (Dicotyledones)، زیر رده جدا گلبرگ‌ها (Doalypetals)، راسته گل سرخیان (Rosales)، تیره بقولات (Fabaceae)، زیر تیره پروانه آسها (Papilionaceae)، طایفه سه برگچه‌ایها (Trifoleae) می‌باشد. تاکنون ۸۷ گونه یونجه شناسایی شده است که یک سوم آن‌ها چند ساله و دو سوم آن‌ها یک ساله می‌باشند [حیدری شریف آباد و ترک نژاد، ۱۳۷۹].

جدول ۱-۱- طبقه بندی گیاه یونجه

Division	Phanerogames	پیدا زادان	شاخه
Sub Division	Angiospermae	نهاندانگان	زیرشاخه
Class	Dicotyledons	دولپه‌ایها	رده
Subclass	Dialypetales	جدا گلبرگ‌ها	زیررده
Order	Rosales	گل سرخ	راسته
Family	Fabaceae	بقولات	تیره
Sub Family	Papillionaceae	پروانه آسا	زیر تیره
Tribe	Trifoleae	سه برگچه‌ایها	طایفه
Genus	Medicago	یونجه	جنس

تعداد گونه‌های یونجه در ایران بر اساس نمونه‌های موجود در هر بار یوم‌ها ۱۶ گونه می‌باشد [حیدری شریف آباد و ترک نژاد، ۱۳۷۹]. یونجه با نام علمی *Medicago sativa* L. گیاهی است علفی و چند ساله که ارتفاع آن تا یک متر می‌رسد. برگ‌های آن دارای سه برگچه می‌باشد. برگچه‌ها دنداندار، سبز رنگ و بیضی شکل است. گل‌های یونجه به رنگ بنفش تیره یا آبی روشن است. میوه به شکل حلزونی مرکب از چندین حلقه بوده و دانه داخل میوه، شبیه لوبیا ولی کوچک‌تر از آن می‌باشد [Small, 2011]. از یونجه به عنوان ملکه و شاه علوفه‌ها نام برده می‌شود. یونجه معمولاً به عنوان گیاهی چند ساله کشت شده و به ندرت به صورت یکساله کشت می‌شود. میزان پروتئین خام یونجه ۲۲-۱۵ درصد می‌باشد به طوری که بیش از ۲ تن پروتئین در هکتار در سال تولید می‌نماید که دو برابر میزان پروتئین موجود در سویا می‌باشد [Small, 2011].

یونجه تازه در بسیاری از کشورها مانند چین، روسیه و آمریکا به مقدار زیادی به جای اسفناج مصرف می‌شود. در حال حاضر بزرگ‌ترین تولید کننده یونجه در جهان آمریکا می‌باشد و حدود یک سوم سطح زیر کشت این محصول را در دنیا دارد [حیدری شریف آباد و ترک نژاد، ۱۳۷۹]. میانگین محصول با توجه به آب و هوای هر منطقه بین ۱۲-۴ تن علوفه خشک در سال می‌باشد. یونجه همانند دیگر بقولات در گره‌های موجود در ریشه خود با باکتری‌های تثبیت کننده ازت رابطه همزیستی برقرار می‌کند و قادر به تثبیت بیولوژیکی ازت خاک بوده، بر حاصلخیزی خاک می‌افزاید و برای جلوگیری از فرسایش خاک نیز بسیار مناسب است. عمر این گیاه بین ۲۰-۴ سال می‌باشد اما معمولاً عمر مفید آن ۷ سال است [کریمی، ۱۳۶۹]. برخی از ارقام یونجه که دارای سطح کشت وسیع‌تری در کشور هستند عبارتند از: همدانی، یزدی، بمی، بغدادی، رنجر، کدی، سیمرجنسک، نیک شهری، مائوپا و درختی. کشت یونجه در همه جای ایران میسر است زیرا خاک قلیایی و هوا گرم است. لیکن در مناطق کرانه خزر به دلیل رطوبت بیش از اندازه خاک و اسیدی بودن آن رشد و نمو مطلوبی نخواهد داشت [کریمی، ۱۳۶۹].

۴-۱- بیماری‌های ویروسی انواع یونجه

آفات، بیماری‌های گیاهی و علف‌های هرز از جمله عوامل محدود کننده زراعت یونجه می‌باشند. بخش عمده‌ای از بیماری‌های یونجه را آلودگی‌های ویروسی شامل می‌شوند. جنس یونجه مورد حمله دست کم ۳۱ ویروس از ۱۳ جنس مختلف ویروسی قرار می‌گیرد [Stuteville and Erwin, 1990; van Leur and Kumari, 2011]. بسیاری از این ویروس‌ها در داخل مزارع و بین مزارع یونجه توسط گونه‌های مختلف حشرات منتشر می‌شوند. ناقلین غالب، گونه‌های شته می‌باشند که موجب انتشار مزرعه‌ای ویروس موزائیک یونجه (*Alfalfa mosaic virus-AMV*)، ویروس توت‌های یونجه (*Lucerne enation virus-LEV*)، دو کوکوموویروس (*cucumovirus*)، دو لوتوویروس (*Luteovirus*)، ویروس موزائیک توت‌های نخودفرنگی (*Pea enation mosaic virus-PEMV*) و پنج پوتی ویروس (*Potyvirus*) دیگر می‌شوند [Stuteville and Erwin, 1990; Brunt et al., 1996]. چندین گونه از سوسک‌ها ناقل جنس‌های بروموویروس (*Bromovirus*)، کوموویروس (*Comovirus*) و سوبموویروس (*Sobemovirus*) می‌باشند. اعضای جنس رابدوویروس (*Rhabdovirus*) توسط گونه‌های مختلف حشرات منتقل می‌شوند، اما ویروس توت‌های یونجه توسط شته منتقل می‌شود. ناقلین طبیعی پوتکس ویروس‌ها (*Potexvirus*) هنوز به طور کامل شناسایی نشده‌اند، ولی به احتمال زیاد ناقلین، سوسک‌ها، ملخ‌ها و دیگر حشرات با قطعات دهانی ساینده می‌باشند. به نظر می‌رسد ویروس رگه‌ای توتون (*Tobacco streak virus-TRV*) با تریپس منتقل می‌شود. دیانتوویروس‌ها (*Dianthovirus*) نیز به طور مستقیم توسط خاک منتقل می‌شوند و تاکنون برای آن‌ها ناقلی شناسایی نشده است. گونه‌های خاصی از نماتودها

اعضای جنس نپوویروس (*Nepovirus*) و توپراویروس (*Tobravirus*) را منتقل می‌نمایند [Stuteville and Erwin, 1990; Brunt et al., 1996]. احتمالاً ویروس‌های بیشتری نسبت به آنچه تاکنون گزارش شده‌اند قادر به آلوده کردن یونجه می‌باشند. برخی ویروس‌های آلوده کننده یونجه را به سختی می‌توان در شرایط گلخانه به یونجه منتقل نمود که تاکنون منجر به گمانه زنی‌های نادرست بسیاری در مورد مقاومت برخی کلون‌های یونجه شده است [Stuteville and Erwin, 1990].

خسارت ویروس‌ها بر توان و عملکرد گیاه یونجه تحت تأثیر برهمکنش بین سه عامل استرین ویروسی، ژنوتیپ میزبان و فاکتورهای محیطی می‌باشد. با وجود حساسیت گیاهان یونجه به بسیاری از ویروس‌ها، این محصول به طور قابل ملاحظه‌ای نسبت به آلودگی‌های ویروسی و حتی نسبت به آلودگی همزمان به چند ویروس مختلف، متحمل می‌باشد. اطلاعات زیادی پیرامون ویروس‌های معمول یونجه جمع آوری شده است، نه فقط به سبب تأثیر آن‌ها بر یونجه، بلکه به علت خسارت شدید ناشی از این ویروس‌ها بر حبوبات زراعی مهم (لوبیا، نخود، عدس و غیره..). است که در نتیجه انتشار توسط ناقلین به خارج مزارع یونجه می‌باشد. برای مثال ویروس‌های زیر توسط شته نخود (*Acyrtosiphon pisum*) از یونجه به مزارع نخود فرنگی (*Pisum sativum* L.) منتقل می‌شوند: ویروس موزائیک توت‌های نخود فرنگی، ویروس پیچیدگی برگ لوبیا (*Bean leaf roll virus-BLRV*)، ویروس موزائیک یونجه و ویروس رگه‌ای نخود (*Pea streak virus-PeSV*) [Stuteville and Erwin, 1990].

استرین‌های ویروس موزائیک یونجه بیشترین خسارت و کاهش عملکرد علوفه ناشی از ویروس‌ها را در گیاه یونجه در سطح جهانی دارا می‌باشند [Stuteville and Erwin, 1990].

پژوهش‌ها نشان داده است که ویروس موزائیک رگبرگ شبدر قرمز (*Red clover vein mosaic virus-RCVMV*) ممکن است بسیار مخرب‌تر از آنچه تاکنون گمان می‌رفته باشد. خسارت ناشی از ویروس رگه‌ای ناپایدار یونجه (*Lucerne transient streak virus-LTSV*) همچنین نیاز به بررسی‌های بیشتر دارد. ویروس توت‌های یونجه مختص کشورهای حاشیه مدیترانه و عربستان بوده و در آنجا بسیار خسارت زا می‌باشد [Stuteville and Erwin, 1990]. یونجه به ویروس زردی غربی چغندر (*Beet western yellows virus-BWYV*) و ویروس کوتولگی سویا (*Soybean dwarf virus-SbDV*) حساس بوده و می‌تواند میزبان نگه‌دارنده مناسبی برای این ویروس‌ها باشد. جونز [Jones, 2004] و حاج قاسم و همکاران [Haj Kassem et al., 2001] دو ویروس مورد نظر را به ترتیب در غرب استرالیا و سوریه گزارش نمودند. همچنین ویروس پژمردگی خالدار گوجه فرنگی (*Tomato spotted wilt virus-TSWV*) توسط جنسر و همکاران [Jenser et al., 2001] در تریپس‌های جمع‌آوری شده از مزارع یونجه ردیابی شده است. در جدول ۱-۲ فهرست ویروس‌های آلوده کننده یونجه آورده شده است.

جدول ۱-۲- ویروس‌هایی آلوده کننده یونجه [Stuteville and Erwin, 1990; Van Leur&Kumari, 2011]

ویروس	جنس	خانواده	مورفولوژی پیکره و ماهیت ژنوم
<i>Alfalfa cryptic virus 1</i>	<i>Alphacryptovirus</i>	<i>Partitiviridae</i>	dsRNA-2 linear segments, icosahedral
<i>Alfalfa mosaic virus</i>	<i>Alfavirus</i>	<i>Bromoviridae</i>	+ssRNA- 3 linear segments, icosahedral, bacilliform
<i>Bean leaf Roll virus</i>	<i>Luteovirus</i>	<i>Luteoviridae</i>	+ssRNA- 1 linear segment, icosahedral
<i>Bean yellow mosaic virus</i>	<i>Potyvirus</i>	<i>Potyviridae</i>	+ssRNA- 1 linear segment, filamentous
<i>Beet mosaic virus</i>	<i>Potyvirus</i>	<i>Potyviridae</i>	+ssRNA- 1 linear segment, filamentous
<i>Beet western yellows virus</i>	<i>Polerovirus</i>	<i>Luteoviridae</i>	+ssRNA- 1 linear segment, icosahedral
<i>Broad bean mottle virus</i>	<i>Bromovirus</i>	<i>Bromoviridae</i>	+ssRNA- 3 linear segments, icosahedral
<i>Broad bean stain virus</i>	<i>Comovirus</i>	<i>Secoviridae</i>	+ssRNA- 2 linear segments, icosahedral
<i>Clover yellow mosaic virus</i>	<i>Potexvirus</i>	<i>Alphaflexiviridae</i>	+ssRNA- 1 linear segment, filamentous
<i>Clover yellow vein virus</i>	<i>Potyvirus</i>	<i>Potyviridae</i>	+ssRNA- 1 linear segment, filamentous
<i>Cowpea aphid-borne mosaic virus</i>	<i>Potyvirus</i>	<i>Potyviridae</i>	+ssRNA- 1 linear segment, filamentous
<i>Cucumber mosaic virus</i>	<i>Cucumovirus</i>	<i>Bromoviridae</i>	+ssRNA- 3 linear segments, icosahedral
<i>Faba bean necrotic yellows virus</i>	<i>Nanovirus</i>	<i>Nanoviridae</i>	+ssDNA- 8 circular segments, icosahedral
<i>Lucerne Australian latent virus</i>	<i>Nepovirus</i>	<i>Secoviridae</i>	+ssRNA- 2 linear segments, icosahedral
<i>Lucerne Australian symptomless virus</i>	<i>Nepovirus</i>	<i>Secoviridae</i>	+ssRNA- 2 linear segments, icosahedral
<i>Lucerne enation virus</i>	<i>Unassigned</i>	<i>Rhabdoviridae</i>	-ssRNA - 1 linear segment, bacilliform
<i>Lucerne transient Streak virus</i>	<i>sobemovirus</i>	<i>Unassigned</i>	+ssRNA- 1 linear segment, icosahedral
<i>Pea early browning virus</i>	<i>Tobravirus</i>	<i>Virgaviridae</i>	+ssRNA- 2 linear segments, rod-shaped
<i>Pea enation mosaic virus</i>	<i>Enamovirus</i>	<i>Luteoviridae</i>	+ssRNA- 1 linear segment, icosahedral
<i>Pea streak virus</i>	<i>carlavirus</i>	<i>Betaflexiviridae</i>	+ssRNA- 1 linear segment, filamentous
<i>Peanut stunt virus</i>	<i>Cucumovirus</i>	<i>Bromoviridae</i>	+ssRNA- 3 linear segments, icosahedral
<i>Red clover necrotic mosaic virus</i>	<i>Dianthovirus</i>	<i>Tombusviridae</i>	+ssRNA- 2 linear segments, icosahedral
<i>Red clover mottle virus</i>	<i>Comovirus</i>	<i>Secoviridae</i>	+ssRNA- 2 linear segments, icosahedral
<i>Red clover vein mosaic virus</i>	<i>carlavirus</i>	<i>Betaflexiviridae</i>	+ssRNA- 1 linear segment, filamentous
<i>Soybean dwarf virus</i>	<i>Luteovirus</i>	<i>Luteoviridae</i>	+ssRNA- 1 linear segment, icosahedral
<i>Sweet clover necrotic virus</i>	<i>Dianthovirus</i>	<i>Tombusviridae</i>	+ssRNA- 2 linear segments, icosahedral
<i>Tobacco ringspot virus</i>	<i>Nepovirus</i>	<i>Secoviridae</i>	+ssRNA- 2 linear segments, icosahedral
<i>Tobacco streak virus</i>	<i>Ilarvirus</i>	<i>Bromoviridae</i>	+ssRNA- 3 linear segments, icosahedral
<i>Tomato black ring virus</i>	<i>Nepovirus</i>	<i>Secoviridae</i>	+ssRNA- 2 linear segments, icosahedral
<i>Tomato ringspot virus</i>	<i>Nepovirus</i>	<i>Secoviridae</i>	+ssRNA- 2 linear segments, icosahedral
<i>Watermelon mosaic virus</i>	<i>Potyvirus</i>	<i>Potyviridae</i>	+ssRNA- 1 linear segment, filamentous
<i>White clover mosaic virus</i>	<i>Potexvirus</i>	<i>Alphaflexiviridae</i>	+ssRNA- 1 linear segment, filamentous

۱-۴-۱- ویروس توت‌های یونجه (LEV)

بیماری توت‌های یونجه، از بیماری‌های ویروسی مهم در جنوب فرانسه، اسپانیا، تمام کشورهای حاشیه مدیترانه و همچنین عربستان سعودی می‌باشد. این ویروس اولین بار توسط الیوت و همکاران [Alliot and Signoret, 1972] از جنوب فرانسه گزارش شد. در اثر رشد نابجای اپیدرم موجود در پشت برگ گیاهان آلوده، رشته‌ها و برجستگی‌هایی به طول چند میلی متر